



Газета заснована
у грудні 1918 р.

e-mail: bug-sokal@ukr.net

ГОЛОС З-НАД БУГУ



№ 15 (2242)

Вівторок, 24 лютого 2009 року

Ціна 90 коп.

ШАНОВНІ ВЕТЕРАНИ, ВІЙСЬКОВОСЛУЖБОВЦІ І ПРАЦІВНИКИ ЗБРОЙНИХ СІЛ УКРАЇНИ!

Прийміть мої вітання з нагоди Дня захисника Вітчизни. Бажаю вам міцного здоров'я, родинного затишку, творчого пошуку нових звершень у благородній та почесній справі служби Батьківщини.

23 лютого український народ відзначав День захисника Вітчизни. Це свято незабутне для багатьох поколінь наших співвітчизників. Вони поєднали тих, чиї плечі не лише зуміли винести увесь тягар війни, а й відбудувати зруйновану країну.

Кожен чоловік, тим більше військовий, відповідальний не лише за безпеку своєї родини і близьких, але й за безпеку своєї землі, своєї

Батьківщини. Нинішні захисники Вітчизни є наступниками попередніх поколінь українських воїнів. Вони несуть естафету виконання військового обов'язку, стоять на захисті національних інтересів держави.

Висловлюю глибоку шану ветеранам, військовослужбовцям та працівникам Збройних Сил України, які передають молоді не тільки свій багатий досвід, а й свою життеву енергію.

З повагою – Микола ЛІСАК,
військовий комісар Сокальсько-Червоноградського об'єднаного районного військового комісаріату.

● Пам'ять

ІВАСЮК – НАША ГОРДІСТЬ

На Львівщині відбуваються заходи вшанування пам'яті відомого українського композитора Володимира Івасюка (на знімку в центрі). У Червонограді у скверику ім. Т. Шевченка, де зібралось багато людей, учні та вчителі Червоноградської школи №4, які очолює Євгенія Яремко-Сав'як, посвятили фігуру Матері Божої, яка буде встановлена на батьківщині Володимира Івасюка у місті Кіцмані на Чернівецьчині.

Обряд освячення здійснив червоноградський священик О. Ми-

хailo Ніскогуз. Біля освяченої фігури у почесній варти – члени "Юн-Сін" куреня імені Петра Сагайдака: Володимир Болицької школи – Ярослав Іванець, Василь Жуковець, Михайло Возняк та інші вихованці, а також коштовий Львівської обласної Січі імені Д. Вітовського, організатор уро-



частостей Михайло Рок, старшина Прикарпатської Січі Йосип Мигаль.

У своїх виступах настоятель храму св. Йосафата в Червонограді,

градської міської ради Василь Гарасюк зробив мову про виховання молоді у духу національної ідентичності, духовності, патріотизму і моральності, беручи приклад з таких українців, як Степан Бандера, Володимир Івасюк та багатьох інших, якими ми повинні гордитися.



капелан Братства вояків УПА і Прикарпатської Січі українського козацтва О. Михайлого Ніскогуз; директор Червоноградської школи №4 Євгенія Яремко-Сав'як; генерал-лейтенант, командувач Козацького війська Західної України (а це сім областей) Іван Плохотюк; о. Іннатій, ігумен монастиря св. Василія Великого м. Червоноград; секретар Червоноградської міської ради Олег Іванець.

Кошовий Михайло Рок подарував присутнім образки Матері Божої.

Марія КОРОЛЬ, вихованка "Юн-Сін" куреня ім. П. Сагайдака Волицької школи, голова осередку НРУ сіл Волиці / Комарівка.

На знімках: під час урочистостей у Червонограді.
Фото Ярослава Іванца.

● Хроніка

ОЗДОРОВЛЯТЬСЯ В "АРТЕКУ"

У Сокальській райдержадміністрації відбулося засідання районної міжведомчої комісії з організації відпочинку, оздоровлення учащих та дітей, в якому взяли участь заступник голови райдержадміністрації М. Христинич, заступник головного лікаря району М. Кріль, представники райСЕС, відділу у справах молоді та спорту, відділу освіти, відділу з питань внутрішньої політики, зв'язків з ЗМІ та громадськими організаціями, фінансового управління. СуСД, ВКМСД. Присутні розглянули питання про реабілітацію серед дітей пільгових категорій 4 путівок (2 бюджетних та 2 за 20% вартості) в МДЦ "Артек" та 2 бюджетних путівок у табір відпочинку "Молода гвардія". Як зазначалося на засіданні, в районі проживає 91 дитина-сирота та позбавлена батьківського піклування, а також 3608 дітей з багатодітних та малозабезпечених сімей. Вирішено: дві бюджетні путівки в МДЦ "Артек" виділити А. Іванець та М. Кудрук, які належать до категорії дітей, позбавлених батьківського піклування; дві путівки за 20% вартості – Н. Бойко та Р. Палюк з багатодітних сімей; дві бюджетні путівки в табір відпочинку "Молода гвардія" – дітям-сиротам А. Радозі та М. Позі.

Любов ЛУЦІВ, начальник відділу з питань внутрішньої політики, зв'язків з ЗМІ та громадськими організаціями.

ЗБАГАТИЛИСЬ ДУХОВНО

Гостями міста над Ратою стали ченці Маріївської дружини із Крехівського монастиря. Вихідці з Великих Мостів разом з священиком Атанасієм запропонували великомостівчанам цікаву духовну програму "Прошення з колядкою".

Після відправи у церкву у Народний дім прийшло чимало людей. На глядачів чекала несподіданка – вертеп на сучасний під, де учасники Маріївської дружини показували картинки з життя нашого съогодення, у яких

навчали любові до біжнього, милосердя та співутту. У залі панувала тепла родинна аура, приступи відчючили тут душою. Вони були вдочіні своєму пароху – декану Бельського деканату, отцю Володимиру Юському за те, що запросив їх до Великих Мостів.

Ганна КРУК, директор Великомостівського народного дому.

СОЛОДОЩІ «НІКИ» – ПОПУЛЯРНІ

Нині дякі підприємства Сокальщини скорочують своїх працівників або ж відправляють у відпустки за свій рахунок. На щастя, МТВ ПП «Ніка» злагоджено працює з макієм сорок працівників мають роботу. І далі тут виготовляють креки, коктейлі, « трубочки », « хокобомики », « чокобомики ». Солодощі продукція кондитерського підприємства «Ніка» популярна не лише на Сокальщині. Солодощами сокальських кондитерів пасуть мешканці Львівщини, Волині, Тернопільщини, Івано-Франківщини, Вінниччини.

Це підприємство не стойте огорнути людськими проблемами, завжди бере участь у всіх благодійних акціях, що відбуваються в нашому районі.

Оксана ПРОЦЬ.

ЗГОРІЛИ МОПЕД ТА ДВА ВЕЛОСИПЕДИ

18 лютого, о 21 год. 19 хв., у СДПЧ-30 надійшло повідомлення, що у селі Світазеві горить господарська будівля, які написав Галин М., 1957 р. н. Вогонь «зТв» 10 хв. м покрив та 14 кв. м. стіни господарської будівлі, а також молед. 2 велосипеди та речі домашнього вжитку. Пожежа завдала господині збитків на суму 5000 гривень. Вогонь ліквідували працівники рятувальної служби СДПЧ-30, які врятували від поганя житловий будинок та літню кухню. Імовірна причина пожежі – коротке замикання електропроводів.

Ігор РАДІШ, державний інспектор пожежного насліду.

ЛЮБОВІ ВСІ ВІКИ ПІДВЛАДНІ

Ці слова стали епіграфом під час урочистих церемоній реєстрації шлюбів у день св. Валентина. Вісім пар стали на рушничок щастя. Серед них були і юні, і люди зрілі.

Марш Мендельсона пролунав для 42-річної сокальчанки Любові, а потім для 17-річної сокальчанки Любові. Відкриття відбулося під час урочистості у Червонограді.

На день св. Валентина сокальчанці

Катрусь виповнилося дев'ять років. Дівчинка отримала чудовий подарунок – від батьків узаконили свій цивільний шлюб. А громадянин США взяв за дружину жительку с. Сілець.

Віра ШАВАЛЮК, завідувачка відділом РАЦС.

ВІТАЄМО

З ювілем
Г Н А Т Ю К
М а р і ю
Василівну,
головного бухгалтера ПП
"АгроЕрма ім. Богдана
Хмельницького"

Хай серце Ваше завжди щедрим буде і широко відкритим до людей. Хай молодечка сила словити груди. Додасть наснаги і нових ідей. Бажаємо Вам, щоб кожне починання було успішно втілене в життя. Нехай людська повага і визнання скруїть поруч з Вами в майбутті. Любові Вам і злагоди в родині. Не знайтора, смутку і біди, Хай прибуває щедро Вам щоднини із сонця і вітру, із роси і води.

З повагою – колектив ПП
"АгроЕрма ім. Богдана Хмельницького".

Слово депутата

У СОКАЛЬЩИНИ ВЕЛИКИЙ ПОТЕНЦІАЛ...

Сокальський район має 62 кілометровий відринок кордону, який межує з Томашівським та Грубешівським повітами Республіки Польща. Районна рада? у поїзді співпраця з райдерджадміністрацією, веде активну роботу щодо відкриття митних переходів на теренах Сокальщини, і в цьому в певні напрацювання. В першу чергу, планується митний переход «Угрина-Долобичі». Включений до програми «Євро-2012» проект реконструкції і будівництва об'їзної дороги «Угрина-Долобичі», розроблена проектна документація на обслуговуючу інфраструктуру і оголошено конкурс на її будівництво. Опрацьовано всі основні підготовчі документи щодо відкриття митного переходу. Сподіваємося, що до «Євро-2012» він запрацює, і це дасть Сокальщині додаткові надходження до місцевого бюджету і створить робочі місця. У перспективі плануються митні переходи в районі Белзів, Угнова та Варіжка.

На мою думку, позитивним є та, що Сокальська районна рада була ініціатором підписання кількох транскордонних угод: про міжрегіональне співробітництво з двома повітами Польщі – Грубешівським та Остроленським, а також Жидачівською районною радою. Районна рада є постійним членом Конгресу Міжрегіональних влад України, Всеукраїнської Асоціації місцевих рад Львівщини, ради транскордонного об'єднання «Єврорегіон Буг», а також Західно-Бузької басейнової ради, що дає змогу проводити спільні заходи, співпрацювати в галузях економіки, сільського господарства, культури, науки інших галузях, через треті використовувати кошти Європейського Союзу для розвитку територіальних громад.

У районна рада затвердження Програма духовного і культурного розвитку Сокальщини на 2007-2011 роки. Це дає можливість ремонтувати приміщення закладів культури, архітектурні пам'ятки. Триває робота зі спорудження пам'ятника Е. Петрушевичу, іде підготовка видання «Книги пам'яті України. Сокальщина».

Примінно, що районна рада спільно з райдерджадміністрацією щорічно проводить День довгопля, завдяки чому висаджено майже три гектари лісу.

Розпочалася робота з енергозбереження. Першим кроком у даному напрямку є проект «Управління енергоефективним використанням енергії в установах світла Сокальського району».

В районі є 12 шахт, тільки – діють діють, які забезпечують роботу місцеве населення. Невідчесна виплата заробітної плати призводить до ненадходження прибуткового податку до місцевих бюджетів. Планується спорудження нової шахти в районі Тяглівського вугільного родовища, розробляється проектна документація, за якою будівництво, а потім видобутки вугілля здійснюватиметься за новітніми технологіями, без виносу породи на поверхню. Це будівництво є актуальним, оскільки діюча шахта вичкорює свої запаси вугілля, а з часом доведеться їх закривати. З іншого боку вугільні підприємства залишають великої школи макоглинистичному середовищу (радянські терміони, процесори грунтів, часткове підтоплення, забруднення повітря, річки – і все це потребує більшої уваги). Потрібно встановити сучасні очінки споруд, запровадити видобуток вугілля за сучасними технологіями... Проте завжди недостатньо коштів...

Сокальський район і має всі сільські ради, за винятком трьох, є дотаційними. Свою часу залигли завод хімволюю, нині на яких підприємствах скорочують працівників. С проблема працевлаштування. Потрібно активно започаткувати в

● Наші славні земляки

ЛАУРЕАТ ДЕРЖАВНОЇ ПРЕМІЇ

Зозуля Іван Іванович – голова правління відкритого акціонерного товариства "Інститут прінично-хімічної промисловості" (ВАТ "ПІРХІМПРОМ"), кандидат технічних наук, академік Академії пріничих наук України, заслужений працівник промисловості України, лауреат Державної премії в галузі науки і техніки 2006 року – скончався 31 грудня 1950 р. у с. Ульянівці Братського району Миколаївської області в сім'ї волгоградської – світлої пам'яті Івана Степановича та Марії Семенівни. Був десятою дитиною в батьків. У цей щедрій стечовий край родину Зозулю занесла непогода долі, бо корінного працьового роду починалося в с. Добриничі Сокальського району на Львівщині. Відразу після цього вінні це село відійшло до Польщі. Так Зозулю могли або залишитися тут, або переселитися на Тернопільщину. Родина обрала другий варант – переїхала до с. Березовиці Зборівського району. Ішов 1947 р. Було голодно і невпевнено. По ночах лунали постріли, а то й надувалися боїми УПА. Заарештували то одни суда, то інших.

Щоб не бути вивезеними до Сибіру, Зозулю вирішили хати до Миколаївської області, де треба було людей. Тут і народився Іванко – в селі, що напичувало всього кілька глинняних хатин під солом'яною стріхкою.

Сумувала родина за рідним красом страшенно, окрема Іван, який ні разу того краю й не бачив. Нарешті батько не старів і відущив у дорогу, а повернувшись, привіз рідному землю кордон перенести відрізне, і Добринич став українським.

Отже, у 1957 р. сім'я Зозулю оселилася в рідному селі на Львівщині. Іван пішов

учитися до Добриничанської початкової школи, а після четвертого класу почав ходити до Червоноградської середньої школи. Шість кілометрів в один бік. У гумарах чоботях і вітлиці, і саму, які на колоді приморозили до ні, а в спіку шалено пекли.

Оскільки науку хлопець почав у п'ятирічному віці, то й закінчив її в шістнадцять років. У той час померла мама. І саме тоді в Червонограді Львівської політехнічний інститут відкрив загальнотехнічний факультет з вечірньою формою навчання. Жадібний до знань юнак вирішив будь-що вступити. Але ж приймали лише робітничу молодь, а він за віком ще не мав права працювати. Допоміг брат Василь, котрий був водієм начальника місцевого відділу робітничого постачання. Він упровів "шефа" взяти Івана Зозулю учнем кухаря.

Відпрацювати кухарем, навчаючись водночас на вечірньому відділенні "Львівської політехніки" довелось три роки. Лише після цього І. І. Зозуля зміг перевестися на третій курс стажану хіміко-технологічного факультету цього вузу.

Переддипломну практику Іван Іванович проходив на "Сірці" в Новому Роздолі. Уже тоді він захоплювався науковою роботою, ток, провівши себе якнайкраще, отримав незабаром скерування на роботу до науково-дослідної лабораторії, що мала всесоюзний статус. Працював спочатку інженером-конструктором, через рік – старшим інженером, потім керівником лабораторії, завдячуєм конструкторського відділу. Вступив у Москву до аспірантури, яку закінчив у 1980 році. Захист дисертації на звання кандидата технічних наук відбувся на спеціальній зоні раді МВТУ ім. Баумана, інституту гілевої

техніки, НДІ "Гідромаш" і "Креоленмаш", що в Балашісі під Москвою під керівництвом професора Олексія Голубова.

У 1989 р. у Всесоюзному науково-дослідному інституті сірчаної промисловості (м. Львів) отримали конкурс на заміщення посади директора. Подав свої документи Й. І. Зозуля.

Керівником інституту Івана Івановича колектив обрав в 39 роках. На той час за племінна була унічмаль досвід практичної та наукової роботи. Однак це більшими і вагомішими – перспективи, що ожидававши перед собою та снілюваним колективом. Зокрема, налагодив контакти з Норильськом, Астраханню, тісну співпрацю з туркменами, поліями, угорцями, німцями, стилістами. Просіло навчання у Фінляндії та стажування в США. При цьому було здійснено чимало важливих наукових досліджень (у самого Івана Івановича близько 40 авторських сівідцтв та патентів з різних країн). Новий директор під час представляв інститут на всесвітніх симпозіумах, виступав на них з доповідями, тутрічався з ученими на міжнародних конгресах наявніх рівня, став академіком Академії пріничих наук України.

Важливим у діяльності інституту стало вирішення екологічних проблем та реструктуризації державних прінично-хімічних підприємств західних областей України. Також створюються нові екологічно чисті технології, здійснюються комплексний екологічний моніторинг гідросфери, атмосфери, земної поверхні, флори і фауни.

Інститут є засновником фінансово-промислової групи "Титан", "Прінично-хімічного консорціуму" та низки корпорацій. При

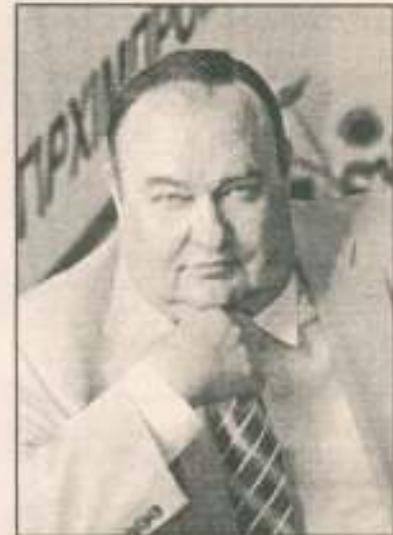
"Пірхімпрому" діють також дочірні підприємства: "ПІОТЕХ", "Дослідний завод "Родіт", "Екокімсер", "Проектний центр", "Геотекбуд", "Техномет", "Західно-український центр екологічного моніторингу", "Розділ-Сервіс". Активно функціонує при інституті очолюванім ним відділення прінично-хімічної сировини Академії пріничих наук України.

На глибоке переконання Івана Івановича, усі ці досягнення були б неможливими без об'єднання зусиль усього колективу. В 2006 році Указом Президента Івану Івановичу присвоєно почесне звання "Заслужений працівник промисловості України".

Своєму професійному становленню як керівника та науковця І. І. Зозуля завдячує також рідному вузу. Чудові спогади запишилися в нього на все життя про викладача та наставника "Львівської політехніки" – Г. Аксельруду, Є. Семенишина, В. Яворського, роботу в студентському будівельному загоні в Сурруті Томінської області, виробничі практики на магнієвому заводі в Калуші та м. Новий Розділ.

І. І. Зозуля Інні підтримує тісні зв'язки з університетом. Колишні вихованці цього вузу сьогодні працюють у "Львівській політехніці" на високих посадах, мають звання кандидатів фізики та наукових школами. В 2008 році його обрали членом правління "Асоціації Львівської політехніки".

Сам Іван Іванович є автором понад 100 наукових праць. Під його керівництвом вперше в світі проведено об'ємні роботи з північної негативної явищ зглибин прінично-видобувної галузі на природу та створені чудові зони рекреації в процесі ліквідації



екологічно небезпечної об'єкти. За ці роботи спільно з колективом авторів Указом Президента України від 1 грудня 2008 року №1121/2008 присуджена Державна премія в галузі науки і техніки, яку 28 січня 2009 р. вручив Президент України В. Ющенко. Іван Іванович з радником голови Львівської облдержадміністрації та голови обласної ради з питань екології та пріничної справи.

Життєве кредо Івана Івановича – просте – водночас по-філософськи глибоке – прожити життя так, щоб не щодувати за втрачений час заради людей, родини, дітей та онуків.

(Підготовлено за матеріалами видання Національного університету "Львівська політехніка", видавничий центр "Логос України", 2008 р., розділ "Літопис випускників").

● Долі людські

КУДИ Ж ПОДІЛИСЬ ЛІТА МОЛОДІ...

Для самотньої Ольги Іванівни Цицули (на знімку) Реклінєць став рідним, хоч і народилася у сусідньому селі Стремінь у багатодітній родині Годієв. Після смерті чоловіка Ольга Іванівна перебралася сюди і нині живе разом з братом, сином Володимиром Генюком та його родиною – 85-річною Ольгою Цицулою не сидить без дла, допомагає чим може у хатній роботі, на городі.

Єдине, чого потребує жінка – це спілкування, бо не любить бути сама у хаті. Часто буває у сусідів, зокрема, заходить до багатодітної родини Наталії та Богдана Хвалібог. Любить з ними поговорити, побавитися із дітьми, зіртися біля її родинного воїнського. У цій сім'ї їй зустрілась я з нею.

Усміхнена карюшка жінка із зарядом зморшками обличчям сідала на дивані біля близнят Маргус і Маріїноні. Покручені від тижня праці пальці рук наконочники дитячі блінчики голівок. На жаль, не судилося жінці зазнати материнського щастя, ні стати бабусею, бо після вийшла заміж – у 50 років. Тож з власною родиною не склалася. Тому й поретись до рідні та добрих людей.

Слово за словом і розговарились... Тежко літній жінці захувати своє життя, щоразу на очі набігає непрокана слізьба, бо вони були ой, непелім.

– Ми з братами і сестрами у дитинстві не розкошували. Особливо набувалися, коли помер батько. Тоді мен було лише шість років. Мама, як



працювали у поле. Не змію ні читати, ні писати, бо ніколи було чититися.

На тиждень повалілося три імперії – австро-угорська, російська, союзницька. З власного досвіду Ольга Іванівна знає, що таке бути у неволі. В роки

Другої світової війни Її вивезли на роботу в Німеччину. У рідне село Стремінь повернулася після перемоги радянських військ над фашизмом. Тут розруба, тікні післявоєнні роки. Але все пережили, все минуло... Люди працювали, відбудовували будинки, села. Двадцять років моя співрозмовниця працювала у лісництві, де зустрігла чоловіка, з яким згодом поєднала своє життя. Переїхала жити до цього у село Батятині Кам'яно-Бузького району. Працювала на фермі дядрюкою. Також за роком і мінув. Дітей не було, бо побралися вже у літньому віці. А як помер чоловік, Її забрав до себе син брата.

– Куди тільки роки злетіли, – каже жінка. – Ще здається була молодою, бігала по цих стежках, скільки роботи могла переробити за один день. А тепер вже сили нема.

Всього на віку довелось перенести Ольї Цицулі: і горя, і тяжкої праці... Тільки чомусь радості небагато, з сумом відзначає старенку, бо все працювала, дбала аби іншим було добре. Люди жили бідніше, але горнулися один до одного, підтримували, допомагали у біді.

– Багатьох моїх ровесниць вже немає на світі, – каже вісімдесятитрільня жінка. – Вже немає моїх рідних – брата і сестри. А я все живу. Згадую їх, своє літо молоді, і дякую Богу за кожен дарований день.

Любов ПУЗИЧ.
Фото автора.

КІЛЬКОМА РЯДКАМИ

● На Львівщині вийшло другом перше повне в історії УПКЦ епархальне видання "Некрополіс духовенства". Це історичне дослідження є документальним каталогом поховань близько трьохсот духовних осіб – двох списків, двох десятків священиків, двох дияконів, тридцять дев'ять монахів та всім монахиням на території Стрийської епархії – Стрийського, Городоцького, Жидачівського, Миколаївського та Перемишльського районів Львівської області. Інформаційну довідку про померлих доповнюють світлини їх надгробних пам'ятників. Ініціатива написання книги належить канцлеру Стрийської епархії о. Тарасу Пшибівському.

● Після реконструкції відкрили Дніпропетровську районну лікарню, обладнану майданчиком для вертолітів. Це перша районна лікарня області, де щодня чергуватимуть вертолітні експажі, яким за лічені хвилини може доставити хворого до спеціалізованого обласного лікувального

закладу. Водночас у районній лікарні можна отримати весь спектр якісно пікувальної допомоги, зокрема екстрено. Реконструкція лікарні тривала 6 місяців за рахунок 10 млн. грн. з обласного бюджету та 1,7 млн. грн. – з бюджету Дніпропетровського району.

● Кабінет міністрів 18 лютого затвердив порядок державної реєстрації продукції, яка містить генетично модифіковані організми. Тепер на територію України не будуть допускати продукти, у яких вміст генетично модифікованих організмів перевищує 0,9%. Відповідно до постанови уряду, усі ввезені в Україну продукти проходять державну екологічну експертизу на кордоні. Це стосується як харчових продуктів, так і косметичних засобів та ліків.

● Верховна Рада України створила тимчасову спільноту з питань розслідування обставин порушення Конституції України та законів України, прийняття незаконних розпоряджень посадовими особами Київської міськради та міністерств. За ухвалення відповідної постанови проголосували 383 народних депутати з 424, зареєстрованих у сесійній залі.

● У Криму з початку року заборгованість заробітної платі виросла на 6 млн. 112,7 тис. грн., або на 11,1%, і склала 61 млн. 335,4 тис. грн. Про це повідомили в Міністерстві праці та соціальної політики АРК.

● Президент Придністров'я Ігор Смирнов заборонив в'їзд в республіку чиновникам з Євросоюзу і США. Рішення про заборону прийнято у відповідь на візові обмеження 19 придністровськ

